

W.I. Lenin

Eugène Pottier.

De 25ste verjaardag van zijn overlijden

www.MinisterieVanPropaganda.org

In november vorig jaar (1912) was het 25 jaar geleden dat de Franse arbeider-dichter Eugène Pottier overleed. Pottier was de auteur van het gekende proletarische lied 'De Internationale' ("Ontwaakt verworpenen der aarde", etc).

Dit lied werd vertaald in alle Europese en ook heel wat andere talen. In welk land een klassenbewuste arbeider zich ook bevindt, wat ook zijn toestand mag zijn, hoe sterk hij zich ook een vreemdeling mag voelen met een andere taal, ver van zijn vrienden en zijn land van herkomst — hij zal altijd kameraden en vrienden vinden door het gekende refrein van 'De Internationale'. De arbeiders hebben in alle landen dit lied overgenomen van de proletarische dichter en ze hebben er het internationale lied van het proletariaat van gemaakt.

En daarom herdenken de arbeiders in alle landen vandaag Eugène Pottier. Zijn vrouw en dochter leven nog en kennen armoede, net zoals de auteur van de Internationale steeds in armoede heeft geleefd. Hij werd geboren in Parijs op 4 oktober 1816. Hij was 14 toen hij zijn eerste lied componeerde, en dat had als titel: "Lang leve de vrijheid"! In 1848 vocht hij mee op de barricaden tegen de burgerij.

Pottier kwam uit een arm gezin en bleef heel zijn leven arm, een proletariër die zijn brood verdiende als verpakker en nadien in de textielsector waar hij patronen op stoffen moest plaatsen.

Vanaf 1840 reageerde hij op alle belangrijke gebeurtenissen in Frankrijk met militante liederen die het bewustzijn versterkten door op te roepen voor arbeiderseenheid en waarbij hij de burgerij en de burgerlijke regeringen in Frankrijk hekelde.

Tijdens de grote Commune van Parijs (1871) was Pottier een verkozen lid van de commune. Van de 3.600 uitgebrachte stemmen, kreeg hij er 3.352 achter zijn naam. Hij nam deel aan alle activiteiten van de Commune, de eerste proletarische regering.

De nederlaag van de Commune zorgde ervoor dat Pottier moest vluchten naar Engeland en nadien naar Amerika. Zijn bekendste lied, 'De Internationale', werd geschreven in juni 1871 — bij wijze van spreken de dag na de bloedige nederlaag in mei 1871.

De Commune werd neergeslagen — maar de Internationale van Pottier verspreidde de ideeën van de Commune doorheen de hele wereld waardoor deze ideeën meer dan ooit levendig zijn.

Terwijl hij in ballingschap was, in 1876, schreef Pottier een gedicht: "De arbeiders van Amerika aan de arbeiders van Frankrijk". In dat gedicht beschrijft hij het leven van arbeiders onder het juk van het kapitalisme, hun armoede, hun slopende arbeid, hun uitbuiting en hun vastberaden vertrouwen in de komende overwinning.

Pas 9 jaar na het neerslaan van de Commune kon Pottier terugkeren naar Frankrijk, waar hij onmiddellijk lid werd van de Arbeiderspartij. Het eerste deel van zijn werk werd uitgegeven in 1884, het tweede deel — onder de titel "Revolutionaire liederen" — in 1887.

Een aantal andere liederen van de arbeider-dichter werden na zijn dood gepubliceerd.

Op 8 november 1887 werden de stoffelijke resten van Eugène Pottier door arbeiders naar de begraafplaats Père Lachaise gebracht, waar ook de neergeschoten Communards begraven liggen. De politie viel de menigte aan in een poging om de rode vlag te bemachtigen. Een groot aantal arbeiders nam deel aan de burgerlijke begrafenis. Er werden slogans geroepen als "Lang leve Pottier!". Hij overleed in armoede. Maar hij heeft een nagedachtenis achtergelaten dat langer zal meegaan dan handgemaakte goederen. Hij was doorheen zijn liederen één van de grootste propagandisten. Toen hij zijn eerste lied componeerde, waren er hoogstens enkele tientallen socialistische arbeiders. Vandaag is het historische lied van Pottier gekend onder tientallen miljoenen arbeiders.